

обухваћени Оперативним планом одбране од поплава који спроводи ЈВП „Србијаводе“ Београд;

- Према Одлуци о утврђивању Пописа вода I реда („Сл. гласник РС“ бр.83/2010), потоци Јошаница, Дубоко и Цетиња нису сврстани у водотоке I реда, убрајају се у воде II реда;
- Терен ширег подручја лежишта мермера „Трешњица“ испресецан је прилично густом мрежом јаруга и мањих потока, дубоко усечених и обраслих вегетацијом. Мањи потоци немају бујични карактер пошто су сабирне површине релативно мале, а оцењивање терена постепено. Највећи део ширег подручја самог лежишта дренира Јошанички поток који настаје спајањем Јовановића и Црквеног потока. Јошанички поток се улива у Скрапеж и уједно дренира највећи део терена, док се остали део терена (западно и јужно), преко мањих потока дренира ка реци Ћетињи;
- Уз захтев није достављено Мишљење РХМЗ-а које се односи на карактеристичне рачунске вредности падавина за предметну локацију.

2. Подаци од значаја за издавање водних услова

- Локалитет „Трешњица“ налази се у селу Тврдићи на старом путу Ужице-Пожега, на око 10 km западно од Пожеге. Заузима површину од око 16 ha. Административно припада Златиборском округу и територији Општине Пожега. Локација лежишта обухвата кат.парц.бр. 732, 731, 720, 718/6, 722/7 и 722/2, све К.О. Тврдићи, општина Пожега. Истражни простор са лежиштем у геоморфолошком погледу припада брдско-планинском типу предела којим доминирају следећи врхови: Видино брдо (775m), Рујевац (740m), Гаревина (705m) и Трешњица (636m);
- У комуникационом погледу, овај терен се одликује dobrим условима. Повезан је путем трећег реда са Пожегом, који је повезан са магистралним путем Београд-Ужице, као и са пругом Београд-Бар. Лежиште је 15 km од Ужица, Чачка 45 km, Ваљева 65 km, што је од изузетног значаја за транспорт минералне сировине. У административном погледу највеће насељено место у близини је Пожега. На самом лежишту нема ни привредних, ни културних објеката;
- Терен је испресецан густом мрежом јаруга и потока, често дубоко усечених у терен и обраслих густом шикарастом вегетацијом. Из овог разлога, потоци немају бујичан карактер, оцењивање терена са сабирних површина постепено је па се већина токова одликује slabим воденим протоком, малог капацитета јер су токови кратки, сабирне површине релативно мале, осим код главних токова;
- Површинске токове северног и североисточног дела терена, потоци Јошаница и Дубоко одводе у Скрапеж, а потоци осталог дела терена отичу у Цетињу. Клима је умерено континентална са планинским утицајем;
- На површинском копу „Трешњица“ до сада није постојала опасност од подземних и површинских вода, захваљујући повољној конфигурацији терена. Заштита овог простора своди се на заштиту од воде атмосферског порекла. Карактеристично је то да нема веће сливне површине која гравитира ка контурама копа.
Вода која доспе у коп, било површинска, било подземна, гравитира ка акумулацији воде на самом копу, или даље околним јаругама и потоцима. Као одбрана копа од вода које се сливају са околних косина, формираће се водосабирник који воду задржава и даље се она преко цевовода и канала на површинском копу усмерава ка акумулацији воде. Вода из акумулације се после употребљава као вода у процесу експлоатације. Површинска вода ће се „хватати“ на северном делу где постоји природна јаруга и одатле ће се ободним каналом са источне стране копа одводити до акумулације. Ободни канал са западне стране копа ће одводити воду ка потоку;
- Непосредну геолошку грађу лежишта "Трешњица" чине мермери и пратеће стене карбонатно-серицитски шкриљци и филити. Мермерна маса има облик сочива и конкордантно залеже у палеозојском метаморфизму. Дужа оса сочива је оријентисана у